

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 648/2024-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Združenie domových samospráv, o. z.**, Rovniankova 14, Bratislava, právne zastúpeného Tkáč & Partners, s.r.o., Hrnčiarska 29, Košice, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/46/2022 z 10. júla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práv podľa čl. 37, čl. 41 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie a práv podľa čl. 3 ods. 4 a čl. 9 ods. 2 Aarhuského dohovoru napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil najvyššiemu správnenému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že stavebný úrad rozhodnutím z 21. apríla 2020 povolil stavbu „Malopodlažné bytové domy [REDACTED] – 1. etapa“ (ďalej len „povoľovaná stavba“) v k. ú. [REDACTED] [REDACTED]. Proti tomuto stavebnému povoleniu sťažovateľ podal odvolanie s tým, že na predmetnú stavbu prebehlo posudzovanie vplyvov na životné prostredie. Stavebný úrad listom z 8. júna 2020 vysvetlil, že povoľovaná stavba nepodliehala vykonaniu zisťovacieho konania a sťažovateľ nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie odvolania. Sťažovateľ následne doručil Okresnému úradu Banská Bystrica, odboru výstavby a bytovej politiky (ďalej aj „žalovaný“) výzvu na odstránenie nečinnosti stavebného úradu a žiadal, aby rozhodol vo veci sám. Žalovaný vo svojom oznámení zo 17. júla 2020 sťažovateľa upovedomil o tom, že stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom.

3. O podanej správnej žalobe o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom sp. zn. 73S/15/2020 z 28. apríla 2022 tak, že žalobu zamietol ako nedôvodnú. O kasačnej sťažnosti podanej z dôvodu, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, rozhodol najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom tak, že kasačnú sťažnosť vrátane návrhu na prerušenie konania zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 461 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

4. Z vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že v danej veci ide o tridsiatu ôsmu ústavnú sťažnosť sťažovateľa v podstate toho istého obsahu, keď predchádzajúcich dvadsaťosem ústavných sťažností bolo pre zjavnú neopodstatnenosť už odmietnutých.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti s akcentom na dôležitosť činnosti, ktorú vykonáva v oblasti ochrany životného prostredia, na odbornosť, rozsah rozumových a argumentačných schopností štatutárneho orgánu sťažovateľa v danej oblasti, ako aj mediálne útoky, ktorým v minulosti čelil, opisuje priebeh konania pred orgánmi verejnej správy a správnymi súdmi, ktorým vytýka, že so sťažovateľom nekonali ako so zainteresovanou verejnosťou podľa § 42 SSP. Správnym súdom vytýka, že pod zámenkou údajnej všeobecnosti a nezrozumiteľnosti rozhodli na základe vlastného posúdenia spornej veci, nevykonali riadny prieskum zákonnosti, ale z dôvodu nezrozumiteľnosti správnu žalobu, ako aj kasačnú sťažnosť zamietli. Takéto vybavenie je z princípu neprípustné a v rozpore so zásadou právneho štátu a legitímnych očakávaní. Namieta logickú chybu v právnej argumentácii správnych súdov v tom zmysle, že poskytli odpoveď na právne otázky (problémy), ktoré nikto nepoložil a, naopak, tie, ktoré boli položené „pánom sporu“, zostali nezodpovedané. Podľa sťažovateľa sú súdne rozhodnutia správnych súdov nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Sťažovateľ ďalej namieta aj spôsob vysporiadania sa s návrhom na prerušenie konania a položenie prejudiciálnej otázky, ako aj jeho diskrimináciu spočívajúcu v tom, že sa mu prisudzuje rola „chronického sťažovateľa“ a „sťažovateľa súdov“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie v bode 1 tohto uznesenia označených práv sťažovateľa napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu, ktorým zamietol jeho kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu o zamietnutí jeho správnej žaloby proti rozhodnutiu okresného úradu (vo veci stavebného povolenia), ako aj jeho návrh na prerušenie konania. Spornou skutočnosťou medzi sťažovateľom na jednej strane a správnymi orgánmi/správnymi súdmi na druhej strane bolo oprávnenie sťažovateľa podať odvolanie proti stavebnému povoleniu.

7. Ako to z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva (body 14, 15,16), najvyšší správny súd zo spisového materiálu dôsledne overil, že povoľovaná stavba nebola predmetom posudzovania podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Preto logickým dôsledkom tohto zmysluplného procesného (skutkového) záveru je právny záver súdov o tom, že sťažovateľovi neprináležalo podanie odvolania proti stavebnému povoleniu. Takýto rozhodujúci a podstatný záver najvyššieho správneho súdu, ktorý vyústil do zamietnutia kasačnej sťažnosti, ústavný súd považuje za správny, a teda ústavne akceptovateľný. Súčasne nemožno opomenúť,

že na zamietavý výrok napadnutého rozsudku mal nemalý vplyv aj nedostatočne vymedzený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, a to v zmysle absencie relevantnej právnej argumentácie (body 12, 13,17).

8. Rovnako ani ústavná sťažnosť nie je argumentačne koncipovaná tak, aby sa z nej dalo vyvodiť, ako malo napadnutý rozsudok najvyššieho správneho súdu poškodiť sťažovateľa na ním označených právach, pretože absentuje ústavnoprávna argumentácia, relevantné námietky a prezentovanie súvislosti vo väzbe na konkrétne skutkové a právne okolnosti v posudzovanej správnej veci. Sťažnostná argumentácia pôsobí ako šablóna či formulár, ktorý je možné jednoducho a bez akejkoľvek námahy „prekopírovať“ do v poradí ďalšej ústavnej sťažnosti. Takéto odôvodnenie ústavnej sťažnosti na porušenie základných práv rozhodnutím najvyššieho správneho súdu nemožno zo strany ústavného súdu vyhodnotiť inak ako nedostatočné a tiež aj ako zjavne bezúspešné uplatňovanie práva zo strany sťažovateľa. Ústavný súd stabilne judikuje, že ústavná sťažnosť na porušenie základných práv nemôže byť naformulovaná nedostatočne a neurčito a vytvárať tak priestor na dohady a dedukcie (III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 291/2017, IV. ÚS 91/2018).

9. Odhliadnuc od schematickej ústavnoprávnej argumentácie, je potrebné uzavrieť, že medzi napadnutým rozsudkom najvyššieho správneho súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by ústavný súd po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu